

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ :— ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା ହେଉଛ, ତୁମେମାନେ ହିଁ ଭାରତକୁ ସ୍ୱାଧୀନରେ ପରିଣତ କରୁଛ, ତେଣୁ ତୁମକୁ ନିଜର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜାତିର ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସର୍ବତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ଗୁଡିକ କ’ଣ ହୋଇଥିବ?

ଉତ୍ତର:- ସର୍ବତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ଲଙ୍ଘନ ଉପଯୋଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧି ଯୋଗ ତୁଟିଯାଇଥିବ । ସେମାନେ ଯେପରିକି ଏହି ଦୁନିଆ ରୂପୀ କୁଳକୁ ଛାଡି ଦେଇଥିବେ । (୨) ସର୍ବତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ସିଏ ଯିଏକି ହାତରେ କର୍ମ କରୁଥିବେ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିରେ ସର୍ବଦା ବାବାଟ୍ କ୍ଷମ୍ପତିରେ ରହୁଥିବେ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମଯୋଗୀ ହୋଇଥିବେ (୩) ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅର୍ଥାତ୍ କମଳ ପୁଷ୍ପ ସମାନ ପବିତ୍ର ଜୀବନ (୪) ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମ ଅଭିମାନୀ ରହିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା । (୫) ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅର୍ଥାତ୍ କାମ ବିକାରରୁ ମହାଶତ୍ରୁ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଆତ୍ମା ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ କିଏ? ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ । ଏକଥା କେବେ ବି ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ବର୍ଣ୍ଣଗୁଡିକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରଖିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏଠାରେ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ଅଟ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବେହଦର ପିତା ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ପଢାଉନାହାନ୍ତି । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ୱାରା ପଢାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଶୁଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ବିନା କେହି ଦେବୀ-ଦେବତା ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସମ୍ପଦତି ଶିବବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ମିଳିଥାଏ ସେହି ଶିବବାବା ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକୁ ଗୁରୋ ଗୁରୋ ଗୁରାଣ୍ଡ ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦିପିତା କୁହାଯାଏ । ଲୌକିକ ପିତା ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଛନ୍ତି । ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ହେଲେ ଅଲୌକିକ ପିତା ଯାହାଙ୍କୁ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଯଦିଓ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜାପିତା ଆଦିଦେବଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଅଛି । ତାଙ୍କୁ କେହି ମହାବୀର କହୁଛନ୍ତି, ଦିଲ୍‌ବାଲା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଦିଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦୟ ଅଧିଗ୍ରାହୀ ହେଉଛନ୍ତି ଶିବବାବା, ନୁହେଁ କି ପ୍ରଜାପିତା ଆଦିଦେବ ବ୍ରହ୍ମା । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଦା ସୁଖଦାତା, ଖୁସିଦାତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ଦୁନିଆରେ ତ ମନୁଷ୍ୟ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତୁରୁ ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି । ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଶିବବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପଦତି ନେଉଛେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା ବାରମ୍ବାର ଭୁଲିଯାଉଛ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ବହୁତ ସହଜ କିନ୍ତୁ ଯୋଗ ଅକ୍ଷର ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କହିଛନ୍ତି । ତୁମେ ତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛ । ଯୋଗ ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଏହାକୁ ଯୋଗ ଆଶ୍ରମ ମଧ୍ୟ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । କାହିଁକି ନା ପିଲାମାନେ ଏବଂ ପିତା ଏକତର ଅଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା - ବେହଦର ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା । ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟୁ, ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପଦତି ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ୱାରା ନେଉଛୁ ସେଥିପାଇଁ ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ପାଖରେ ରଖି ତେବେ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିବ । ମୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପଦତି ନେଉଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ କେବେ ନିଜର ଜାତିକୁ ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି କି? ତୁମେ ଶୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିବା କାରଣରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପଣିଆ ଭୁଲିଯାଉଛ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ତ ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି କାରଣ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଜ୍ଞାନବାନ ଅଟ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ସରବଜ୍ଞତା କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାର ଅର୍ଥ କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନ ଭିତରେ କ’ଣ ଅଛି ତାକୁ ଜାଣୁଛନ୍ତି । ନା, ତାଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଜଣାଅଛି । ସିଏ ବୀଜରୂପ ଅଟନ୍ତି । କଳ୍ପ ବୃକ୍ଷର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ତେବେ ଏଭଳି ପିତାଙ୍କୁ ବହୁତ ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡିବ । ସ୍ୱାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ସେହି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛି । ସେହି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ଏହି ନାରାୟଣ ପଦ ପାଇବେ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ଯାଇ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ଅଗରୀରୀ ହୋଇ ଆସିଥିଲ ପୁଣି ଅଗରୀରୀ ହୋଇ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ । ଆଉ ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ମନେ ପକାଇବ । ଯେବେକି ମୁଁ ତୁମକୁ ମିଳିଯାଇଛି, ମୁଁ ତୁମକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ସେଠାରେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ନଥାଏ । ତାହା ହେଲା ଦୈବୀ ସମ୍ବନ୍ଧ । ଏଠାରେ ପ୍ରଥମ ଦୁଃଖ ମିଳିଥାଏ ସ୍ୱର୍ଗୀ ପୁରୁଷର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ୱାରା କାରଣ ସେମାନେ ବିକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତୁମକୁ ମୁଁ ବରତ୍ତମାନ ସେହି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛି ଯେଉଁଠି ବିକାରର କଥା ନଥାଏ । ଏହି କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ବୋଲି ଗାୟନ ଅଛି ଯାହାକି ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ । କ୍ରୋଧ ପାଇଁ ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ଇଏ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ । କାମ ବିକାରକୁ ଦିତିବାକୁ ହେବ । ତାହା ହିଁ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ । କାମ ବିକାର ମନୁଷ୍ୟକୁ ପତିତ କରିଦିଏ । ପତିତ ଶବ୍ଦ କାମ ବିକାର ପାଇଁ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଶତ୍ରୁ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କଥା ଉପରେ ନିର୍ଗ୍ରହ ହୋଇନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ ସଠିକ ଭାବରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ଦୁନିଆରେ ଏକଥା କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଭାରତକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ କରୁଛ । ଆଗକୁ ଗଲେ ବୁଝିଯିବେ । ସମସ୍ତେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଗୋଟିଏ ବିଶାଳ, ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ, ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ, ଗୋଟିଏ ଭାଷା ହେଉ । ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆଦିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ, ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥିଲା ଯାହାକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ରାମରାଜ୍ୟ ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଶତ ପ୍ରତିଶତ ତୁରନ୍ତ ବୁଦ୍ଧିରୁ ଏବେ ତୁମେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଛି ପୁରୁଷାର୍ଥର କର୍ମ ଅନୁସାରେ । ବାବା ଆସି ତୁମକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । କେବଳ ବାବାଙ୍କର ମତରେ ଚାଲି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ରହି ମଧ୍ୟ କମଳ ପୁଷ୍ପ ସମାନ ପବିତ୍ର ରୁହ । ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପଢ଼ାଇବାକୁ ଆସିଛି ବ୍ରହ୍ମପାଠକର ମୁଖ ଦିଅରା । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦିଅରା ଶୁଣୁଛ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମ ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଢ଼ିବ । ଏହା ତ ପୁରୁଣା ଛି ଛି ପତିତ ଶରୀର ଅଟେ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପୂଜାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ତୁମେ ଗାୟନ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟ, ପୂଜା ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ଦେବତାମାନେ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ବିଶାଳକୁ ପବିତ୍ର, ସାମ୍ରାଜ୍ୟ କରୁଛ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ଗାୟନ ରହିଛି । ତୁମର ପୂଜା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ହିଁ ହେଉଛି, ଦେବତାମାନଙ୍କର ନୁହେଁ । ବାବା ତୁମକୁ ହିଁ ଶୁଦ୍ଧରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କରୁଛନ୍ତି । ଜଗଦମ୍ବା ବା ବ୍ରହ୍ମପାଠକର ମନଦିର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଏମାନେ କିଏ? ଜଗତପିତା ବ୍ରହ୍ମା ହେଲେ ନା । ତାଙ୍କୁ ଦେବତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଦୁଇଟିଯାକ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ଏବେ ତୁମର ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଶରୀର ପବିତ୍ର ନୁହେଁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମତ ଅନୁସାରେ ଭାରତକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ କରୁଛ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ ଯିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛ । ତୁମକୁ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କେବଳ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବାବା ଆସି ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ପରିବାର ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ଯେଉଁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ପକ୍ଷୀ (ସମ୍ପୁରଣ) ହୋଇଯିବେ ସେମାନେ ପୁଣି ଦେବତା ହୋଇ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବେ । ଏହା ନୂଆ ବୃକ୍ଷ ଅଟେ । ଏହାକୁ ମାୟାର ତୋଫାନ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କୌଣସି ତୋଫାନ ନଥାଏ । ଏଠାରେ ମାୟା ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ଆମେ ଚାହୁଁଛୁ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବୁ । ତମୋରୁ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହେବୁ । ସବୁ କଥା ନିରନ୍ତର କରୁଛି ଯୋଗ ଉପରେ । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ ପରମ୍ପରା ଅଟେ । ବିଦେଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ କେହି ଆସି ଶିଖାନ୍ତୁ । ଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଅଟେ ପ୍ରଥମତଃ ହଠଯୋଗୀ ଅନ୍ୟତ୍ର ରାଜଯୋଗୀ । ତୁମେ ହେଲ ରାଜଯୋଗୀ । ଏହା ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ଅଟେ ଯାହାକି ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । କେବଳ ଗୀତାରେ ମୋ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । କେତେ ଫରକ ହୋଇଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ହେଉଛି ତେବେ ବୈକୁଣ୍ଠର ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶିବବାବାଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ହିଁ ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ ଅଟେ । ବୈକୁଣ୍ଠ ବା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀ ହେଉଛି ଯେଉଁଥିରେ ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । କଲ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ବୈକୁଣ୍ଠର ସଂସାର ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ନ ରହିବା ଦିଅରା ମାୟା କିଛି ନା କିଛି ବିକର୍ମ କରାଇ ଦେଇଥାଏ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ନ ରହିଲେ ମାୟାର ଚାପୁଡ଼ା ଲାଗିଯିବ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହିଲେ ମାୟାର ଆପତ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ମାୟା ସହିତ ତୁମର ମୁଷ୍ଟିଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମର ଶତ୍ରୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନୁହେଁ, ରାବଣ ଅଟେ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ସମୟରେ ବିବାହ ହିଁ ସତ୍ୟନାଶର କାରଣ । ପରସ୍ପରର ସତ୍ୟନାଶ କରିଥାନ୍ତି । (ପତିତ କରିଦେଇଥାନ୍ତି) । ଏବେ ପାରଲୌକିକ ପିତା ଆସି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜାରୀ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ଏହି କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କର ଏବଂ ପବିତ୍ରତାର ପ୍ରତିଦ୍ଵିଧା ମଧ୍ୟ କର । କେହି ବି ପତିତ ନ ହୁଅନ୍ତୁ । ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର ତୁମେ ଏହି ବିକାର ଦିଅରା ପତିତ ହୋଇ ଆସିଛ ସେଥିପାଇଁ କାମ ବିକାରକୁ ମହାଶତ୍ରୁ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସାଧୁ, ସନ୍ଥ, ଆଦି ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ ପାବନ ଆସ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେହି ପତିତ ନଥାନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦିଅରା ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତି କରିଥାନ୍ତି । ଏବେ ସମସ୍ତେ ଦୁର୍ଗତିରେ ଅଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନଦାତା କେହି ବି ନାହାନ୍ତି । ଜ୍ଞାନଦାତା ଏକମାତ୍ର ଜ୍ଞାନ ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ଦିଅରା ଦିନ ହେଉଛି । ଦିନ ହେଲା ରାମଙ୍କର ଏବଂ ରାତି ହେଲା ରାବଣର । ଏହି ଅକ୍ଷର ଗୁଡ଼ିକର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ । କେବଳ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି । ବାବା ତ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ସାରିଛ, ଏବେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ । ତୁମକୁ ତ ଶୁଦ୍ଧ ଅହଂକାର ଅର୍ଥାତ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟିକ ରହିବା ଦରକାର । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କର ମତ ଅନୁସାରେ ଏହି ଭାରତକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ କରୁଛୁ ଯେଉଁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ପୁଣି ଆମେ ରାଜ୍ୟ କରିବୁ । ଯେତେ ମେହନତ କରିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଚାହେଁ ରାଜା-ରାଣୀ ହୁଅ, ଚାହେଁ ପ୍ରଜା ହୁଅ । ରାଜା-ରାଣୀ କିପରି ହେଉଛ ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛ । ସବୁବେଳେ ଫଲୋ ଫାବର ଅର୍ଥାତ୍ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ଏହି କଥା ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । ଏହା ଏବେକାର ହିଁ କଥା ଅଟେ । ଏହା ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହି ବାବା ମନ୍ତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି - କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଏବେ ଆମେ ଶ୍ରୀମତକୁ ପାଳନ କରୁଛୁ । ବହୁତଙ୍କର ସେବା କରୁଛୁ । ପିଲାମାନେ ଯେତେବେଳେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦିଅରା ଖୁସି କରାଉଛନ୍ତି । ଇଏ ବି ତ ଶିଖୁଛନ୍ତି ନା । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସୁଛି ସକାଳ ସମୟରେ । ଆଉଁସ ପରେ ଯଦି କେହି ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ ଇଏ ବୁଝାଇବେ ନାହିଁ । କ'ଣ ଏମିତି କହିବେ କି ଯେ ବାବା ଆପଣ ଆସି ବୁଝାନ୍ତୁ, ମୁଁ

ବୁଝାଇବି ନାହିଁ । ଏହା ବଡ଼ ଗୁପ୍ତ ଏବଂ ଗହନ କଥା ଅଟେ ନା । ମୁଁ ତ ସମସ୍ତତଃକାରୁ ଭଲ ବୁଝାଇପାରିବି । ତୁମେ ଏମିତି କାହିଁକି ଭାବୁଛ ଯେ କେବଳ ଶିବବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଇଏ ବୁଝାଉନଥିବେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ କଳପ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଇଏ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ତ ଏହି ପଦ ପାଇଛନ୍ତି । ମମ୍ମା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଥିଲେ ନା ତେଣୁ ସିଏ ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ପଦ ପାଉଛନ୍ତି । ମମ୍ମା-ବାବାଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟିମବଦନରେ ସମପୁରଣ ସଂସ୍କରଣରେ ଦେଖୁଛ ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଫିଲୋ ଫାଦର କରିବାର ଅଛି । ଯନ୍ତ୍ରରେ ସମରପଣ ତ ଗରିବମାନେ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି, ଧନବାନ ତ ସହଜରେ ସମରପଣ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଗରିବ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି - ବାବା ଏହି ସବୁ କିଛି ଆପଣଙ୍କର ଅଟେ । ଶିବବାବା ତ ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ସିଏ କେବେ କିଛି ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି - ମୋର ସବୁକିଛି ତୁମର ଅଟେ । ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ ମହଲ ନା ଏଠି ନା ସେଠି ତିଆରି କରୁଛି । ତୁମକୁ ସଂସ୍କରଣ ମାଲିକ କରୁଛି । ଏବେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରତନ ଦଞ୍ଚାରା ନିଜର ବୁଦ୍ଧିରୂପି ଝୁଲା ଭରିବାର ଅଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ କହୁଛନ୍ତି ମୋର ଝୁଲା ଭରିଦିଅ । କିନ୍ତୁ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଏବଂ କେଉଁ ଜିନିଷରେ ଝୁଲା ଭରିଦେବେ ତାହା ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଝୁଲା ଭରିଲାବାଲା ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏକି ପଇସା ଦେଇଥାନ୍ତି । ଶିବଙ୍କ ପାଖକୁ ତ ଝୁଲା ଭରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ଶତ୍ରୁକରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କହନ୍ତି । ଭାବନ୍ତି ଶିବ ଏବଂ ଶତ୍ରୁକର ଏକା ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏପରି ତ ନୁହେଁ ନା । ବାବା ଆସି ସତ୍ୟ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଦୁଃଖହରତା ସୁଖକରତା ଅଟନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ପାଇଁ ରାଏ ପରାମର୍ଶ ପଚାରୁଛନ୍ତି - ବାବା ମୋତେ ଏହି କଥାରେ ମିଛ କହିବାକୁ ପଡୁଛି । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ମତାମତ ଦେଇଥାନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ମୁଁ କହୁଥିବି ଏବଂ ସିଏ କରିପାରୁନଥିବେ, ତେବେ ମୁଁ ଏଭଳି ରାୟ କାହିଁକି ଦେବି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ଏଭଳି ରାୟ ଦିଆଯାଉଛି ଯାହା ସିଏ ପାଳନ କରିପାରିବେ । ମୁଁ କହିଥିବି ଏବଂ କରିପାରୁ ନଥିବେ ତେବେ ଅବଜ୍ଞାକାରୀଙ୍କ ତାଲିକାରେ ଆସିଯିବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନିଜ ନିଜର ହିସାବ-କିତାବ ରହିଛି । ତାଙ୍କର ତ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ସମସ୍ତତଃକାରୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ସିଏ ହିଁ ଠିକ୍ ରାୟ ଦେବେ । ସମସ୍ତତଃକାରୁ ପଚାରିବା ଦରକାର ବାବା ଏହିଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୋତେ କିପରି ଚାଲିବାକୁ ହେବ? ଏବେ କ'ଣ କରାଯିବ? ବାବା ସଂସ୍କରଣକୁ ତ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ସଂସ୍କରଣବାସୀ ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଏବେ ଆମେ ସଂଗମବାସୀ ଅଟୁ । ଆମେ ଏବେ ନା ନରକରେ ଅଛୁ ନା ସଂସ୍କରଣରେ ଅଛୁ । ଯେଉଁମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ଉଠିଯାଇଛି । ତୁମେମାନେ କଳିଯୁଗ ଦୁନିଆକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଭୁଲିଯାଇଛ । ସ୍ବାଦର ଯାତ୍ରାରେ କେହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଯାଉଛନ୍ତି ତ କେହି ଧିରେ ଯାଉଛନ୍ତି । କେହି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ହାତ ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପୁନର୍ବାର କଳିଯୁଗକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ନାଉରିଆ ବାବା ଆମକୁ ଏବେ ସେ ପାରିର ସଂସ୍କରଣ ଦୁନିଆକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ତୀରଥଯାତ୍ରା ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରହିଛି । ତୁମର ତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ଯାତ୍ରା ଅଟ । ଏହା ବିଲୁକୁଲ ଅଲଗା ପ୍ରକାରର ଯାତ୍ରା ଅଟେ । ହିଁ ତୋଫାନ ଆସୁଛି ଯାହାକି ତୁମର ପୁରୁଣା ମୂରଲୀ ଦେଖିକି ଲେଖ । ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିର ଯାତ୍ରାକୁ ମଜବୁତ କର । ଏଥିପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କର । ତୁମେମାନେ କରମଯୋଗୀ ଅଟ । ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ପଦ ହାତରେ କାମ, ବୁଦ୍ଧିରେ ରାମଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଅଧାକଳପ ତୁମେ ପ୍ରେମିକାମାନେ ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଆସିଛ ଯେ ବାବା ଏଠାରେ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଏବେ ଆମକୁ ସୁଖଧାମର ମାଲିକ କରିଦିଅ । ସ୍ବାଦର ଯାତ୍ରାରେ ରହିଲେ ତୁମର ପାପ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ସଂସ୍କରଣର ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଥିଲ ଏବେ ହରାଇ ଦେଇଛ । ଭାରତ ସଂସ୍କରଣ ଥିଲା ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତ । ଭାରତକୁ ହିଁ ବହୁତ ସମ୍ପାଦ ଦେଉଛନ୍ତି । ଭାରତ ସବୁଠାରୁ ଶରେଷ୍ଠ ସବୁଠାରୁ ପୁରୁଣା ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଏବେ ତ ଭାରତ କେତେ ଗରିବ ହୋଇଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମ ପାଖରେ ବହୁତ ଗର୍ବ ହୋଇଯିବ ଯଦଞ୍ଚାରା କେଉଁଠାରୁ ମଗାଇବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ତ ତୁମେ ଜାଣିଛ - ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଶାୟମାନ । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରେ ଭିତରେ ବହୁତ ଖୁସି ରହୁଛି । ପ୍ରବଚନକୁ କେତେ ସବୁ ଆସୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସତ୍ୟ କହୁଛ କିନ୍ତୁ ଏକଥା ବୁଝିଯିବେ ଯେ ମୋତେ ବି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଛି, ସେ କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁ ନାହିଁ । ଏଠାରୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରୂପି ହଜିଯାଇଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆମକୁ ସଂସ୍କରଣକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ନା ଗରଜଦେଲକୁ ନା ସଂସ୍କରଣ ଦେଲ୍ ରହିବ । ଏବେ ଦେଲ୍ ଯିବା ମଧ୍ୟ କେତେ ସହଜ ହୋଇଗଲାଣି । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେଲ୍ ରହିବ ନାହିଁ । ଉଭୟ ଦେଲ୍ ରହିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ସବୁ କିଛି ମାୟାର ଜାକଜମକ ଅଟେ । ବଡ଼ ବଡ଼ଙ୍କୁ ତ ଯେମିତିକି ତଳିତଳାନ୍ତ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଆଜି ବହୁତ ସମ୍ପାଦ ଦେଉଛନ୍ତି କାଲି ପୁଣି ବେଇଜନ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । ଆଜି କାଲି ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ତୁରନ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି । ସେହିପରି ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏଭଳି କୌଣସି ଉପଦ୍ରବ ବା ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ହେବ ନାହିଁ । ଆଗକୁ ଗଲେ ଦେଖିବ କ'ଣ କ'ଣ ହେଉଛି । ବହୁତ ଭୟଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ କରିଛ । ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ସ୍ବାଦର ଯାତ୍ରା । ଆରବ୍ଧା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାତାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ମନ-ବଚନ-କରମରେ ବହୁତ ବହୁତ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ପରେ ଆଉ କୌଣସି ଶୁଦ୍ଧରୂପ ଭଳି କରମ

କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ବାବାଢ଼ଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ମତ ମିଳୁଛି ତା ଉପରେ ଭଲ ଭାବରେ ଚାଲି ଆଦୃଷ୍ଟାକାରୀ ସନ୍ତାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କର୍ମଯୋଗୀ ହୋଇ ପୁରତ୍ସେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବ । ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ଝୁଲାଇ ଦେଖିବାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭାବିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଅମୃତବେଳାର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଜାଣି ତା'କୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଥିବା ସର୍ବଦା ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ନିଜକୁ ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ଅମୃତବେଳାରେ ଶାରୀରିକ ଏବଂ ମାନସିକ ଭ୍ରମଣ କର । ଯେହେତୁ ଅମୃତବେଳାରେ ସମସ୍ତର ମଧୁ ସହଯୋଗ ମିଳିଥାଏ, ବୁଦ୍ଧିର ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଅବସ୍ଥାର ମଧୁ ସହଯୋଗ ମିଳିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ଏଭଳି ବରଦାନୀ ସମୟରେ ମାନସିକ ସ୍ଥିତି ମଧୁ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବା ଦରକାର । ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅବସ୍ଥା ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଢ଼ଙ୍କ ସମାନ ବୀଜ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥିତି । ସାଧାରଣ ସ୍ଥିତିରେ ତ କର୍ମ କରିବା ସମୟରେ ମଧୁ ରହିପାରିବ କିନ୍ତୁ ବରଦାନୀ ସମୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ ତେବେ ଦୋଷ-ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡ଼ିକ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ତୋତ୍ରାଂଶ:- ନିଜର ଶକ୍ତି ରୂପକ ସମ୍ପଦତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିହୀନ ଏବଂ ବଶୀଭୂତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***